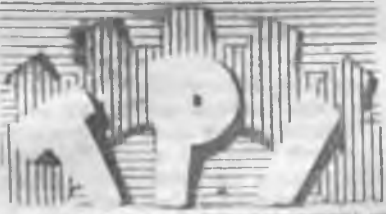

TALLINNA

POLÜTEHNIK

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA.

Nr. 26 (481)

XIX aastakäik

Reedel, 8. septembril 1967

OKTOOBER

LÄHENEB TÄPPISTEADUSTE KONKURSI TÄHTAEG

Õppeaasta avaaktuselt

Septembrikuu esimesel päeval oli Laevastiku Ohvitseride Maja saal jälle üliõpilaste päralt.

Sinna kogunes tänavune uus vahetus Tallinna Polütehnilise Instituudi pereliik. Algas uue õppeaasta algusele pühendatud pidulik koosolek — suur ja meeldiv sündmus meile kõigile.

Laulis instituudi meeskoor ja mängis puhkpilliorkester. Saali toodi õppeasutuse lipp, öeldi palju siiraid soove.

Õppeasutuse rektor professor Agu Aarna tervitas noori ja märkis, et nad asuvad õpinguile erakordsel ajal — Suure Sotsialistliku Oktoobrerevolutsiooni juubelipäeva eel. Instituudi päevases saalimajas asub õppima 1125 uut üliõpilast. Praegu õpib meie instituudis peaaegu pool meie vabariigi üliõpilaskonnast, lõpetanud on selle juba üle seitsme tuhande noore eriteadlase. Meilt on võrsunud nimekaid teadlasi, rahvusvahelise ja üleliidulise kuulusega sportlasi, tuntud on meie isetegevuslaste saavutused. Rektor avaldas veendumust, et uutest üliõpilastest võrsuvad neile väärivad järglased.

Kõlasid tervituslaulud meeskoorilt. Üliõpilastele tehti tervitust EKP Tallinna Linnakomitee sekretär Nikolai Johanson, ELKNÜ Keskkomitee sekretär Karl Adamson ja ELKNÜ Tal-

linna Polütehnilise Instituudi komitee sekretär Peeter Vähi.

Järgnevalt andis rektor kätte õppemärkimikud ja üliõpilastunnistused nende noortele, kes lõpetasid keskkooli medalitega ja võeti instituuti vastu soodustatud tingimustel. Nüüd võtsid õppeasutuse lipu valve üle uued üliõpilased.

Seejärel autasustati meie õppeasutuse väljapaistvaid kehakultuurilasi.

Priit Tomsonile anti üle Eesti NSV Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee aukiri ja mälestusmedal «Saavutuste eest kehakultuuri- ja sporditöös», Euroopa meister allveesportlase Boris Popov, NSV Liidu tšempion jääpurjetamises Ain Vilde, NSV Liidu üliõpilastšempion orienteerumissportlase Tiit Talmistu ja korvpallitreener Jaroslav Dudkin said mälestusmedali.

Üliõpilaskoor Poolast

Kui meie meeskoor kevadel Varssavi jõudis, olid jaamas meil vastas peale parajasti Poolas viibinud Uno Niguli veel vilkalt askeldavad poola tüdrukud. Paigutasid meid sõidukitesse ja näitasid-seletasid, mida õises Varssavis huvitavat. Tulj välja, et tegemist on Gdanski Meditsiini Akadeemia segakoori esindajatega.

Kogu koor aga, meie võõrustaja, oli meid vastu võtmas Gdanski jaamas vaatamata vägagi varajasele hommikutunnile. Nende vägev «Vivat!» ärataski meid üles pärast ööpikkust tukkumist, ikka kaheksa meest ja kuuekohaline kõva kupee.

Peale õise Varssavi näidati meile Sopotis kuulsat vabaõhulava (laulude võistlused!), pikka ja seekord tuulist muuli supelrannal ja juba iga ekskursiooni juurde orgaaniliselt kuuluvaid losse ja kirikuid ning alleed, mille nimi on ei midagi muud kui «Tee minuga mis tahad!»

Septembrikuu 14. ja 15. päeval on aga meie kord olla võõrustajateks ja teha kõik, et see suurepärase koor ennast Tallinnas hästi tunneks.

Tallinna saabub 80 lauljat sellest 20-aastasest koorist ja «suurepärase» paar rida tagasi sisaldab endas mitte ainult kontsertmatkade geograafiat (Rumeenia, Itaalia, Belgia, Inglismaa ja teised riigid), vaid ka saavutusi.

Laudud on aga hästi, nii et 1964. aastal võitis koor Belgias kooride konkursi ja omandas «Euroopa karika».

OMAMAJA MEESTE KOOR

Tagasi suvistelt tööpaikadelt

See oli pühapäeva õhtupoolikul. Kella kuue paiku sõitis «Estonia» juurde kümnekond autobussi. Kohe võis märgata, et tegemist on erakordsete saabusjatega. Sõidukeis istusid rohekas vormiriietuses noored, kästel värviküllased embleemid, läbi akende paistsid kirendavad lipud. Tallinna saabus Eesti Üliõpilaste Ehitusmalev. Kaks ja pool kuud kestnud töö meie saartel ja mandril oli lõpule jõudnud.

Ehitusrühmad rivistusid kolonni. Meie instituudi puhkpilliorkester lõi lahti marsilood ja noored ehitajad sammusid mälestus-samba juurde ja rivistusid seal. Rühmade komandörid raporteerisid malevakomandöridele üliõpilastele Toomas Etvergile tööde lõpetamisest ja Tallinna saabumisest.

Toomas Etverk andis raporti ELKNÜ Keskkomitee sekretärile Karl Adamsonile. Meeleolu on kõigil hea, malev on valmis edasisteks töödeks — need sõnad väljendasid noorte ehitajate tundeid ja soove.

Karl Adamson tänas ehitusma-

levat tehtud tubli töö eest ja ter Vähi ütles, et noored ehitajad märkis, et varemalt aastatel ei hoidsid kõrgel üliõpilase head niole meie ehitusmalev olnud nii me ja soovis neile head edu algamitmerahvuseline kui sel suvel, vatel õpingutel.

nii paljudes kohtades pole samuti Nüüd kõlas üle väljaku lõbus varemalt ehitatud. Töö kohta rahvalik laul «Ma vaatan paa-

Ma vaatan paadist kiikriiga

Jälle algas õppesemester. Lõpenud on õppevaheaeg ja ühtlasi aktiivse puhkuse aeg, mille kestel kogutud värsked jõu «akumulatsioonid» ihkavad «tühjenemise» järele. Ja seda eriti uue semestri algul, nimelt siis, kui veel kõik laboratoorse ja koduste tööde «praktikumid» pole hoogu sisse saanud, on üsna mõistlik osakegi jõuvarust lülitada töödessa, mille konkursi tähtaeg on 20. oktoober. Teatavasti kuulutas Tallinna Polütehniline Instituut kevadsemestril välja üliõpilaste referatiliivsete teaduslike tööde konkursi täppisteaduste alal. Konkursis on pühendatud Suure Sotsialistliku Oktoobrerevolutsiooni 50. aastapäevale (vt. «Tallinna Polütehnik» — 31. III 1967).

Olgu need lühiread meeldetuletuseks sellest konkursist.

KONKURSI TEMAATIKA ANORGAANILISE KEEMIA ALAL:

1. Raua-terase korrosioon.
2. Kaasani keemikute koolkonna tegevusest.

Tööde maksimaalne maht 30 masinkirja lehekülge.

MATEMAATIKA ALAL:

1. Maatriksarvutuse põhiühised ja pöördmaatriksi arvutamise võtted.
2. Võtete ja parameetrite valik empiiriliste andmetega arvutamiseks (lähitudes konkreetseist juhtudest, mis on õpitavale erialale iseloomulikud).

FUUSIKA ALAL:

1. Plasma.
2. Elektronide mõju tahketele kehadele.

Tööde maksimaalne maht 20 masinkirja lehekülge.

TEOREETILISE MEHAANIKA ALAL:

1. Punkti kiirendus keha tasaparalleelsel liikumisel.
2. Süsteemi kineetiline moment.

Tööde maksimaalne maht 12 masinkirja lehekülge.

- Tööde auhindadeks on:
- 2 esimest auhinda à 100 rubla,
  - 4 teist auhinda à 50 rubla ja
  - 8 kolmandat auhinda à 25 rubla.

Referatiliivsete tööde konkursist võivad osa võtta kõik I, II, III ja IV kursuse üliõpilased. Tööd vormistatakse kas masinkirjas või selgesti loetavas käekirjas ja esitatakse TPI teaduslikule sekretärile (Kalinini 101 tuba 8) ühes eksemplaris eesti või vene keeles koos kasutatud kirjanduse loeteluga. Töö tiitel-lehel tuleb märkida töö teema, autori märgusõna ja valmimise aasta. Tööle lisatakse kinnine ümbrük, milles on märgitud autori ees- ja perekonnanimi, õpperühm ja teaduskond.

Lisaks auhinnatud töödele märgitakse rektori käskkirjas hindamiskomisjoni ettepanekul ära iga väljakuulutatud teema osas kuni kaks tööd.

Auhinnatud ja äramärgitud tööd võetakse vastavate kateedrite poolt ühe komponendina arvesse üliõpilaste õppeedukuse hindamisel antud semestril.

Lähemad andmed ja soovitava kirjanduse loetelu on vabariigis pandud õppehoonete teadetahtviltel.

Tööde kirjutajad leiavad kindlasti abi ka kõigi mainitud teadusvalade kateedrite õppejõududest.

Niisiis — loogem julgelt kaasa sellele huvitavale ja isegi põnevale üritusele!

B. TIHKMA

kuuldus saartelt ja mandril palju kiidusõnu.

ELKNÜ Tallinna Polütehnilise Instituudi komitee sekretär Pee-

dist kiikriiga, kui kaugel paistab Saaremaa...» Meie ehitusmalevast kõneldi siiani kui äärmiselt üksmeelsest perest. Nüüd paistis see hea omadus «kaduma» minevat. Mõni rühm vaatas ju paadist Hiiumaad, teine nägi kaugel paistvat Vormsimaad, kolmas märkas taevaveerel Kabli kanti Pärnumaal... Muidugi oli kõigile kohe selge, et igahelge sai ju suvenädalatel ikkagi kõige armsamaks see ehituspaik ja maa, kus ta hoolega tööd tegi.

Ehitusmaleva komandöri asetäitja Aarne Vahtra annab maleva autasu üle Sandla rühma brigadirile Tõnis Nõuka-sele.

Koju Kasahstanist

Pidulikult võeti meie üks ehitusrühm vastu Balti jaamas. See tuli tagasi kõige kaugemalt ehitustandriit — Kasahstanist.

Kõige enne tuli vagunist nähtavale — punalipp. Sellele oli kirjutatud: «Parimale üliõpilaste uudismaarühmale Kasahstani Kommunistliku Partei Kõrgete vi oblastikomiteelt, täitevkomiteelt ja komsomolikomiteelt.»

Poolesaja päeva jooksul said meie nelikümmend üliõpilast Koturkuli sovhoosis hakkama tublide saavutustega — nad ehitasid

aktusesaali ja võimla Koturkuli zooveterinaartechnikumile, kümne kohaga garaaži ja tagavaraosade lao. Valmis tehti ka 640 kohaga koolimaja vundament.

Noorte ehitajate vormipluusidel võis näha autasusid. Seitse neist said medali «Uudismaade kasutuselevõtmise eest». Meie instituudi üliõpilasele Heino Uusmaale anti peale medali veel mälestusmärk «Primus». Paljud ehitajast töid kaasa Kasahstani komsomoli keskkomitee ja oblastikomitee aukirja.

KUI ÕIGE KIRJUTAKS KROONIKAT

Ülikooliaastad... Kui tihti neid hiljem meenutatakse ja ikka üsna suure soojuse ja hea annuse huumoriga. Igaüks säilitab fotosid kursuse- ja grupiõhtutest, loengutest ja praktikumidest. Igas rühmas on alati oma naljavennad, vembumehed ja nende vempe tuletatakse meelde ka veel siis, kui kunagisel Tootsil on portfellis doktoriväitekiri või kui seesama mees on juba juustesse halli kogunud ja professori tiitliga. Korraldatakse lendude kokkutulekuid ja nendel meenub alati üks või teine juhtum, tark või rumal tegu. Aga kui palju siiski ununeb! Pole tarvis olla psühholoog, et avastada tõetera: inimese mälu on petlik.

Kuidas siis teha nii, et lendude kokkutulekud võiksid osaliseltki taastada möödunud koolipäevi? Aga kroonika! Kui õige kirjutada kroonika! See on isenesest ju nii lihtne: ühel nädalal kirjutab üks, teisel nädalal teine. Nii ikka edasi. Igaüks paneb sellesse sündmused, tõe-lemised ja veel lisaks oma isikliku stiili. Selline kirjapanek arendaks igaühe väljendusvõimet. Ja kui ka kõik ei soovi üritusest osa võtta, siis võib üksainuke entusiast 100 grammi tinti ja mõned head minutid ära raisata. Foto, karikatuur või vemm- larvski oleksid omal kohal. Ja siis, kui kroonikaraamatusse juba poole õppeaasta elu sisse on kantud, on vahva grupiõhtul mõned lookesed sellest raamatust ette kanda.

Niisiis — kes soovib, see proovib!

LIIA VASSILJEVA

See kirjutis avaldati ajalehes «Tartu Riiklik Ülikool».

Kas me ei võtaks tartlastelt eeskujut? Kindlasti leidub meilgi selleks käepärast sullepea ja tint ning pisut head tahtmist ja vabu minuteid.

Võtame kätte ja paneme meiegi kirja oma õpperühmade kroonikat!

ge targem on hobune sest ta oskas karta autot juba siis, kui inimesed alles selle üle naersid.

Suur-Britannia suursaatkond Oslos tuletas Norra valitsusele meelde järgmist: «Inglismaa kuningas Henry III poolt 10. oktoobril 1217 Norra kuningale saadetud sõprusavaldus on käesoleval ajal maksev riigiõiguslik dokument.»

Neljapäeval, 14. septembril esineb

POOLA ÜLIÕPILASKOOR

J. Tombi nim. Kultuuripalees ja 15. septembril «Kalevi» Spordihallis. Kontserdid algavad kell 19.30.

KIRI VILNIUSEST

Oleg Itkin ja Uljan Kuznetsov olid esimesed Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilased, kes viibisid praktilisel Vilniuse Lihvipinkide Tehases.

Praktika ajal võtsid nad väga aktiivselt osa nii tootmisprotsessist kui ka ettevõtte ühiskondlikust tegevusest. Nad aitasid kujundada «Tehnilist lehte» ja büll- letääni «Eesrindlike kogemuste vahetamine». Üliõpilased tegid tööjoonised treialitevahelise võistluse rändauhinnale — treipingi maketile ning viibisid auhinna üleandmisel sm. S. Butautasele tööliste üldkoosolekul.

Konkurss parima treiali nimele viidi meie tehases läbi esmakordselt. Nüüd muutub see igaaastaseks traditsiooniks. Rändau-

Meie ehitustandreilt

«Tallinna Polütehniku» möödunud aasta viimases numbris heitsime mõttes pilgu instituudile aastal 1970, see tähendab ajale, kui Mustamäe õppehoonete kompleks on valminud. Nüüd, veidi rohkem kui poole aasta möödudes võime rõõmuga märkida, et instituudi peahoone selisena, nagu teda tervikuna oleme näinud arhitektide joonistel, võtab üha rohkem ilmet. Esimese poolaasta viimastel päevadel valmis elektrotehnikateaduskonna uus õppekorpus, kus ühiste jõududega tuleb veel sisustada laboratooriumid ja sajad üliõpilased alustasid uut õppeaastat avarates valgusküllastes ruumides. Hoone viimistlustööde kvaliteedit annab tunnistust riikliku komisjoni poolt maalritöödele antud kõrgeim hinne. Praegu jätkuvad tööd administratsiooni hoone juures, milline enne külmade tulekut peab olema katuse all. Et aula ja sellele külgneva auditoriumi kattekonstruktsioon kujutavad monoliitset raudbetoonist tahkkandjaid ja

negatiivse kõverusega koorikut, on tööde maht arusaadavalt suur. Kahjuks just siin, kõige otsustavamal tööõigul ei ole Tallinna Ehitustrust suutnud tööde graafikuga sammu pidada ning praegu on mahajäämus ilmne. Suureks abiks ehitusel olid kogu suve kestel meie üliõpilased, kustuures esimene kursus jätkab tööd ka septembrikuul.

Järgmisel aastal ehitame valmis õpperaamatukogu hoone ja instituudi Mustamäe peahoone, millele nurgakivi asetati 1962. aastal, on siis lõplikult valmis.

Peab aga mainima, et see «kuub», milline tol ajal tundus instituudile tohutult suurena, on praegu lootusetult väikeseks jäänud.

Suvekuudel valmis instituudi «Eesti Projekt» projektülesanne meie spordinoonele asukohaga Mustamäe lasketiiru maa-alal. Samaaegselt töötatakse edasi instituudi suurima õppehoone korpus nr. 6 projekti kallal. Seal hakkavad tulevikus õppima energetika- ja majandusteaduskonna üliõpilased.

Samaaegselt jätkub ühiselamu nr. 3 ehitamine. Aasta lõpuks peaks jõutama teise korruse kõrguseni. Järgmise aasta lõpul võivad sinna sisse kolida aga esimesed üliõpilased.

Paljud vast ei teagi, et üheaegselt Mustamäe õppekorpus ehitamisega kerkib instituudile õhtute teaduskonna õppekorpus Kohtla-Järvel, mis on praegu jõudnud juba katuse alla.

Ees seisab aga veel palju tööd. Vastloodud instituudi ehitusjaoskond ootab kõigi üliõpilaste abi nii uute õppehoonete ehitamisel kui ka vanade remontimisel. Võtkem sellest osa tuntu- loosungi all: «Kõik lõuvad kaasa!»

A. AAVIK, instituudi ehitusjaoskonna juhataja

Soome kolleegid tutvusid Tallinna vanalinnaga, Pirita, laulu- väljaku ja lillepaviljoniga. Kohvikus «Tuljak» maitsti ühiselt šašlõkki. Ühiselt külastati ka juubelinäitust, mis oma sisukuse ning hea kujundusega kutsus esile külaliste rohked kiidusõnad. Huvitav oli kahtlemata ühine matk Tartu. Külalisi võtsid seal vastu TRÜ rektor prof. F. Klement ja Eesti Loomakasvatuse Instituudi direktor doktor A. Mölder. Teel tutvuti Paide linnuse varemetega.

Soome teadlaste esindajad võttis vastu Eesti NSV MN teaduse ja tehnika osakonna juhataja A. Neiman. Ta avaldas soovi, et Soome ja Eesti NSV teadlaste edasised sidemed muutuksid regulaarseteks ja jätkuksid ühiste uurimuste raames. Lepiti kokku 3–5 veemajanduse spetsialisti vahetamise otstarbekuses seoses Soome lahe vetekaitse probleemide lahendamisega.

H. VELNER

Instituudi tublisid üliõpilasi-diplomande Oleg Itkin ja Uljan Kuznetsovi. Soovime neile edu diplomiprojekti valmimisel!

D. BALTSIUNAS, Vilniuse Lihvipinkide Tehase insener

Veeteadlaste sümposium

Juulikuu viimastel päevadel viibis Tallinnas suur grupp Soome veemajanduse spetsialiste Helsingi Tehnikaülikooli ja Oulu Ülikooli professorite P. Kaitera ja K. Niinivaaraga eesotsas.

Teadusliku ekskursiooni korraldas Soome Veemajanduse Inseneride Ühing. Ürituse «hinge» oli ühingu energiline esimees litsensiaat A. Maasilta.

Naabermaade spetsialistide nõupidamine toimus TPI ruumides Mustamäel. Nõupidamise avas Eesti NSV MN Maaparanduse ja Veemajanduse Riikliku Komitee esimees sm. O. Valling. Käsitleti esmajoones Põhja-Eesti ja Lõuna-Soome aktuaalsemaid veemajanduse küsimusi.

Litsensiaat E. Kajosaari ettekanne Lõuna-Soome veemajanduse arengusuundadest, litsensiaat P. Säntti ettekanne Helsingi reovete kõrvaldamise viisidest ja diplomeeritud inseneri M. Viitasaari ettekanne kõrge koor- musega ja efektiivsusega bio- loogilistest kanalisatsiooni pu- hastusseadmetest said kuulajas- konna suure huvi osaliseks.

TPI teadlased dotsent A. Ait- sam, ins. M. Välb ja J. Heinpa- lu tutvustasid omalt poolt Eesti teostatud uurimusi ja projektee- rimistööd reovete kanaliseerimise alal.

Nõupidamist, mis kulges väga sõbralikus õhkkonnas, juhtas TPI Sanitaartechnika TU labo- ratooriumi teaduslik juhendaja dotsent H. Velner.

Soome grupi nimel kutsus profes- sori P. Kaitera eesti veetead- lasi ja spetsialiste tuleva aasta augustis vastukülaskäigule Soome. Kutse võeti tänuga vastu.

hind — treipingi makett — tulet- tab meie inimestele aga alati meelde Tallinna Polütehnilise

Pildil: Oleg Itkin ja Uljan Kuznetsov avaldavad dotsent N. Štšeglovi ja praktikajuhendaja D. Baltšunasega mõtteid vastvalminud treipingi mudeli üle.

MEESKOORILT UUTELE ÜLIÕPILASTELE

Kallis noor tudeng! 1. septembril instituudi avaaktusel kõlas Sulle tervituseks TPI Akadeemilise meeskoori laul, mis paljudele teist oli esimeseks vahetuks kokkupuuteks meie kooriga.

Järgnevalt tahaksin õige lühidalt peatuda meie meeskoori sisseelul ja läbikäidud teel. Loomulikult ei ole lühikeses kirjutises võimalik täielikult tutvustada koori kõige mitmepalgelisemat tegevust — laulmise kõrval toimuvad meil kontsertidel, harjutustel ja hääleseades traditsioonilised «veteranide» õhtud, kohtumisõhtud teiste kooride ja huvitavate inimestega, suvised jalgrattamatkad, talvised suusapüüed, Glehni lossi taastamine ja muud üritused.

Meeskoor on instituudi vanim ja suurim isetegevuskollektiiv. Tänavu detsembris möödub tema esimesest avalikust esinemisest 22 aastat. Selle aja jooksul on meie laul kõlanud üle viiesaja korra ning kümnendikul kordadel sellest väljaspool Eestit, sealhulgas väljaspool Nõukogudemaad 16 kontserdil. Teatavasti õnnestus meil märtsis-aprillis teha esimene laulumatk välismaale läbi Poola, Saksa DV, Tšehhoslovakkia, Austria, Ungari ja Jugoslaavia. Kooris laulavad kõrvuti esimeste kursuste tudengid, õppejõud ja insenerid, kes moodustavad ühise võrdõigusliku pere, kus ainult juhataste liikmetel on suuremad õigused (aga ka kohustused) ja siin võib tudengist juhataste liige jagada ülesandeid õppejõust lihtliik- mele. Mind isiklikult köidab kooris valitsev nooruslik-humoristlik vaim, üürine printsipiaalsus ja demokraatia, millega kõiki küsimusi lahendatakse. Koor on õpetanud meile palju inseneritööks vajalikku, mida kahjuks pole suutelised tegema ei kesk- kool ega instituut.

1690 noort jilipiini arsti ootas halb üllatus — nad peavad oma tänavu juunis kirjutatud eksamitööd uuesti tegema. Vahepeal selgus nimelt, et kevadised arstikandidaadid olid eksamite ajal lubamatult suurel määral maha kirjutanud.

Keegi daam hädaldas, et tema Louis VI stiilis oodi on lühike. «Oleksid pidanud ostma number suurema — Louis VII stiilis,» teadis öelda sõbratar.

Hispaania moekunstnik Salvadore Dali teatas, et ta kavatseb teha päevapildi — jumalast. Mees kõneles oma kunstnikusala- dustest lähemalt niipalju, et esimese pildi teeb ta valmis ultramodernsete ja teiste salapäras- te menelluste teel.

Tekkis vaidlus selle üle, millised loomad on kõige targemad. Mõni ütles, et koerad, mõni — delfiinid. Loole pani punkti meesterahvas, kes väitis, et kõi-

Koori korralistel harjutustel esmaspäeval ja neljapäeval kell 20 «Tööstusprojekti» saalis ootavad meie peadirigent Harald Uibo ja dirigent Ants Uleoja uut täien- dust koori, eriti rohekarvuliselt aga I tenorisse ja II bassi.

Noor laulusõber! Kui Sa tun- ned huvi laulmise vastu, tahad liituda meie kollektiiviga, olles nõus kaasa elama koori rõõmu- dele ja muredele ning kohuse- tundlikult täitma kõiki neid ko- hustusi ja ülesandeid, mis koor Sinule, noorele liikmekandidaa- dile asetab, siis tule muusikalis- tele katsetele juba esmaspäeval. Ootame Sind kahe nädala jook- sul igal esmaspäeval ja nelja- päeval ETP saalis kell 20.

Julgus on pool võitu!

JAAN OTS, TPI AM Juhataste esimees, ehitusinsener

Praktikal Krasnojarski

krais

Elektrijaamade soojusenergeetiliste seadmete erialal olid kuus üliõpilast sel suvel tootmispraktikal Krasnojarski kraisis asuvas Nazarovo Soojuselektrijaamas ja Krasnojarski Soojus- ja Elektriijaamas.

Seekord oli põhiobjektiks Krasnojarski elektrijaam, milline töötas Kansk-Atšinski basseini kivisöel. Kuu aja kestel tutvusid üliõpilased põhjalikult elektrijaama põhi- ning abiseadmetega ja nende eksploatatsiooniga.

Ühepäevasel ekskursioonil Nazarovosse, mis asub 200 km kaugusel Krasnojarskist, tutvuti Siberi ühe võimsama soojuselektrijaama seadmetega ja tööga.

Huviobjektiks number üks oli seal meie maa esimene ülivõimas aurugeneraator, milline hakkab andma auru rõhuga 255 at ja temperatuuriga 570°C 1600 tonni tunnis. Selline aurugeneraator töötab blokis 500 000 kW võimsusega auruturbiiniga, milline on samuti esimene NSV Liidus. Sellist hiiglaslikku energiablokki

hakkab juhtima spetsiaalne elektronarvuti.

Suure Sotsialistliku Oktoobri-revolutsiooni 50. aastapäevaks lülitatakse esimene 500 000 kW võimsusega blokk Siberi ühendatud energiasüsteemi ja see hakkab elektrienergia varustama Krasnojarski Alumiiniumikombinaati.

Terve päev kulus tutvumiseks üliõpilastel meie kodumaa võimsaima — 6 000 000 kW võimsusega Krasnojarski Hüdroelektrijaama ehitusega. Hüdroelektrijaama lühike iselomustus oleks järgmine: paisu pikkus 1600 m, kõrgus 126 m, paisule asetatakse 12 hüdroturbiini ja gaasigeneraatorit võimsusega 500 000 kW. Krasnojarski «mere» — hüdroelektrijaama veehoidla ja esialgsete arvutuste kohaselt lõpetatakse see 1973. aastal.

A. POOBUS

Lõpetaja-ehitaja mõtteid

Arvan, et üheks raskemaks momendiks elus on valida endale elukutset. Nii oli see ka minul. Eriti hea on meenutada seda nüüd, mil instituudi lõpetamisest on möödunud juba paar tublit kuud.

Minust ei saanud kohe ehitajat. Kogu oma lapsepõlve ja ka keskkooliaastad unistasin saada arstiks. Sõites pärast keskkooli lõpetamist Tartu Riiklikku Ülikooli vastuvõtukomisjoni avaldust viima, selgus kohapeal, et konkurss arstiteaduskonda oli suur — neli inimest ühele kohale. Et olin keskkooli päevil keskmise õppeedukusega, kaotasin julguse ja sõitsin tagasi Tallinna. Oma kärsitu iseloomu tõttu ei olnud ka õpetaja elukutset vastu mul kutsumust ja sooritanud sisseastumiskatsed Tallinna Polütehnilises Instituudis, sai minust ehitusteaduskonna I kursuse üliõpilane. See oli 1957. aastal. Siit algaski isegi endale ootamatult ehitaja elukutset omandamine.

Tänu õppimisele TPI-s avanes mul võimalus sõita 1958. a. uudismaale, aasta hiljem aga lüüa kaasa Kunda lõõkehitud. Tagantjärele on tore meenutada neid aegu, samal ajal tuleb südamesse imelik tunne, kui meenuvad mitmed noormehed, kes suure õhinaga hakkasid otsima põhjust, et niisugustest töödest eemale hoida. Arvan, et need poisid kaotasid palju! Eriti on mulle meelde jäänud üks episood. Meid oli 40 noormest, keda jäeti elama Viktorovski sovhoosi keskusse. Parajasti hakati seal ehitama tulevase kohaliku klubihoone vundamente. Valiti välja viieliikmeline brigaad, kuhu juhuslikult ka mina sattusin. Ilmad olid väga kuuma, päeval kuni 40°C. Ei olnud harjunud veel päris selle sooja kliimaga ja ka töö tundus kuidagi võõrana. Esimese nädala lõpul külastas meid sovhoosi direktor ja nähes, et meie töö polnud suurt edendunud, poetas ta ka lause, mis ajas meil kõigil kõrvad kikkida: «Poisid, kui te lõpetate klubi, kõik vundamentid oma ärasõiduks, premeerin ma teid kõiki lambaga!»

Sellest päevast oli meie töö hoopis teine hoog sees. Viskasime nalja, et vahva oleks saada Balti jaama lammastega... I. oktoobriks lõpetasime vunda-

mendid, järgmisel päeval toimus pidulik tööde lõpetamine ja koosviibimine. 3. oktoobril alustasime tagasiteed koju. Meile ei unustatud kiitust avaldamast, kuid lambad jäid kogemata uudismaale...

Kõigi poiste nimesid enam hästi ei mäletagi, kuid meie viieliikmelise brigaadi vanemaks oli Kaljo Ehala, kes lõpetas TPI 1962. aastal.

Praegu oleme jälle koos: Kaljo Ehala on selle objekti tellijaks, kus ma praegu tegelen töödejuhatajana. Jutt on Administratiivhoone ehitusest Lenini puisteel.

Mida küll kõike pole tulnud üle elada nende aastate jooksul, mis ma olen töötanud ehituskol. Paljusid asju ei saagi kooli õpetada, seda annab ainult ehituspraktika.

Mõlen tänurundega oma esimesele peainsenerile Ülo Reinikordile Ehitusvalitsuses r.r. 1, kellel jätkus julgust usaldada minule, III kursuse lõpetanud tudengile sellise hoone ehitamine, nagu on seda kino «Kosmos». Juba esimese kolme kuu möödumisel pidin ma silmad punastades maha lööma juhtkonna ja projekterijate ees. Nimelt läksin ma tööle vastu talve — oktoobrikuu lõpul ja esimese tööna me valmistasime vundamentid ning betoneerisime viis raudbetoonposti, millele toetub kogu saali tagumine sein ja põrand. Usaldasin esmakordselt oma töömehe, kes betoneerisid ja panid elektrisoojendust, kuna ma ise pidin minema sellel päeval loengutele. Teisel päeval kontrollisin elektrisoojendust, see töötas korralikult. Kuu hiljem, kui me eemaldasime raketisid, siis polnud ma sellist betooni oma silmadega varem näinud! Olin sunnitud sellest teatama juhtkonnale. Muidugi projekteeriti postide tugevdus, mis tuli mul omast taskust kinni maksta. Olin õnnelik, et see niigi läks, kartsin, et mind võetakse kohalt hoopis maha. Muutisin oma suhtumist töömeestesse, hakkasin rohkem kontrollima nende tööd.

Aeg läks edasi. Samal ehitusel pidin veelkord punastama, poolteist aastat hiljem. Valmistasime vestibüüli raketist, üle 300 m². Üks töömees aitas anda kõrgusmärgi, mille järgi kogu raketis sai valmis. Viga ilmnis alles lõpus ja kogu töö tuli ümber teha, kuid seekord pääsesin õnnelikult...

Kirjeldasin neid juhtumeid selleks, et ehitusel tuleb tõepoolest mõõta ja kontrollida nii teisi kui ka ennast. Viga on väga

SIIT JA SEALT

Hispaania arstil Sanchez Cuencal on suureks harrastuseks koguda oma kuulsas kaasmaalase Miguel Cervantese romaani «Don Quijote» kõikvõimalikke väljaandeid. Siiani on ta neid oma raamatubiirilele tõstnud üle neljasaja. Nendest on 223 hispaania-, 40 prantsuse-, viis jaapani- ja kaks ladinakeelset ning 28 lastele mõeldud väljaannet.

Belgia maakoha Strombecki politseiameti ettekandes on kirjutatud: «Neil minuteil, kui valveteenistuses olev politseinik tegi asulas ringkäiku, tungisid tundmatud isikud tema ametiruumi, ja varastasid seal neli püstolit ja 14 000 franki.»

Keegi inglise perekond pöördus pärast puhkust tagasi kodulinna Birminghami. Seal ootas teda raske üllatus — nende elamu oli vahelpeal lammutatud! Kahjukannatanud pöördusid linnavalitsuse poole. Raekojas vastati neile, et tegemist olevat eksitusega!

Hispaania moekunstnik Salvadore Dali ütles, et ta tahab sõita india elevanti seljas Hannibali jälgi mööda üle Pürenee mäestiku.

Dresdenis asutati uus kõrgem õppeasutus. Üksed avas Karl-Friedrich-Wilhelm Wanderi nimeline Pedagoogikaülikool.

Caeni ülikooli segakoor andis Berliinis kontserdi. Kavas olid prantsuse rahvalaulud ja kaasaegne koorilooming.

Erakordselt palju noori soovib tänava asuda õppima Helsingi Kaubandusülikoolis. Avalduste arv ületab mulluse umbes 50 protsendi võrra. Soovijaist saab vastu võtta ligi neli kümneid.

kerge tulema. Need on muidugi ehitusobjekti ühed variaküljed, rõõmu pole ehitajatöös aga põrmugi vähem. Kuid kõigest pole kahjuks juba ruumi kokkukohi pärast võimalik kirjutada. Sellest võiks kirjutada terve raamatu, mis iga aastaga muutuks aina mahukamaks.

Kui paljude inimestega me ehitustel kokku puutume! Ainuüksi ühe ehitusaasta jooksul käib läbi vähemalt paarsada inimest, kellega sul tuleb otseselt kokku puutuda. Kõik nad omavad erinevat iseloomu, kõigile tuleb läheneda omamoodi. Ka suhtlemine inimestega on ommoodi õrn ja habras asi, mõne hooletu suhtumisega võib palju ära rikkuda. Püüan selle teema ruttu lõpetada, kuna mu südame-tunnistus ei ole ka selles suhtes päris puhas.

Tervenisti on ehitamine siiski tore. Kui objekt saab valmis, siis on isegi kahju sealt lahku-da. Need mured ja vaevad küll ei unune, kuid nad annavad uut jõudu ja indu uuteks ehitusteks. Millegipärast hoitakse ehitustest eemale ja minnakse suurema õhinaga tööle projekteerimisorganisatsioonidesse. Kuid ka selleks, et saada heaks projekteerijaks, oleks vaja mõned aastad töötada ehitustel. Ma ei räägi endast, sest minust ei saa kunagi projekteerijat, kuna ma olen oma hinge müünud juba ehitustele.

Jääb üle soovida kõigile ehitusteaduskonna tudengitele: «Jõudu tööle!» ja jääme ootama värsket täiendust ehitustel, kuna siin on seda hädasti vaja. Võrreldes teiste maadega ehitame me veel suhteliselt halvasti, eri-

Mis maksab pilet Põlva?

H. SAAN

Seks ajaks, kui dotsent Soosaar jaama juurde jõudis, oli varahommikune rõskus ta hambad kenakesti plagisema pannud. Pooljooksujalu lähenedes hindas ta pilguga nästekobarat bussiuukse ees ja arutas endamisi, kas saab istekohta või ei saa. Oleks tahtnud nii väga katkenud unelõnga jätkata.

Vineeritahvilt bussi külgakna taga luges ta: Tartu—Valga—Võru—Tartu. Ning jäi kõheldes seisma — kas see buss läheb üldse Põlvast läbi? Ta vaatas paar korda kella ja otsustas küsida. Punase rätikuga mutike katkestas hetkeks piimanõude pealetõstmise ja pöördus Soosaare poole vaatama. «Es tüü—!»

Aga bussi lahtise ukse vahe e tekkis kulunud soni, mille näsitud noka alt kõlas rahustav «no lähüb, lähüb» ja selle peale siis lõpuks Soosaargi bussi astetus.

Vaatas ringi kohta otsides.

Ka juht oli Soosaare küsimist kuulnud. Juhiisfet eraldava riide tagant sirutus välja nahkjopis käsi, upitas üle mootori parema külgaknani, kus sama poolviltuse vineeririba siseküljel teatas must-punaselt uue marsruudi: Tartu—Elva—Otepää—Põlva—Petersi. Käsi keeras sildi ümber ja pani kohale tagasi.

Kõik naised mahtusid istmete peale. Soosaargi sai koha heleda-päise neiu kõdvale. Mitte päris taha, kus lainelisel kruusateel tugevasti loobib, vaid üsna keskele. Istus ja hindas pilguga naabrit: patsidega. Neiu polnud ümber pöördunud, vaatas a'na aknast välja hommikuselt tühjale tänavale universaalkaupluse ees.

Kümme puudus seitsmest. Konduktorit polnud.

See tuli alles viis peale seitselt jaama poolt, kaas pabertuutu pirukatega, rasvaümbrises suu liikumas. (Ahaa, mõtles Soosaar, puhvet tehti lahti kell seitsel). Konduktor jõudis bussi, pani tuutu mootorikatte'e, vaatas veel kord ukse vahelt välja.

«Läheme!»
Buss keeras jaama varjust välja ja kohe hakkas varahommikune päike puude vahelt Soosaarele silma vilkuma. Und enam polnud ja Soosaar mõtles, et ta suvejätt on igati õnnestunud. Ilmad seisid ilusad. üliõpilased praktikal hoolsad, mis siis juhendajalgi nuriseda. Varahommikul, enne kui tudengid ärkasid, oli ta bussile rutanud ja nüüd tee! uue grupi poole.

Väike buss ületas kaa ukalt kõikudes raudtee. Päikeselaidud valgustasid kordamööda Soosaare naabri blonde patse, ukse juures istuva tädi punast rätikut, abivaimis mehe paljunditud soni ja teistegi peakatetega ning peakateteta sõitjate hommikvärsked nägusid.

«Võta ka,» lükkas konduktor pirukatuuu üle mootori ja üks neist kaduski eesriide taha. Konduktor ise pühkis käed ajalehte puhtaks, nihutas rahakoti kõhule ja võttis sealt piletiraamatu.

«Palju? Mitte «kuhu!».
Inimesed nimetasid summa, said piletid.
«Seitsekümmend kaits,» ütles punane rätik.
Etsastes tuli mõni peale.
«Tere hommikut! Mulle kaks korda viis.»

Blond neiu polnud ikka veel ümber pöördunud ja Soosaar sai akna poole vaadates silmitseda ainult teekaaslase pikki patse ja päevitunud nahka juustelaha kohal.

Hommikune udu oli maha sadanud ja pärlendas nüüd niidurohul. Järvesilmad metsaser-val aurasis. Buss keerles käänilisel teel, mis kippus kastest hoolimata juba tõlmama.

Loguja sillal tuli lehmakari vastu. Juht pani bussi seisma. Karjane, noor poiss nokata koolimütsiga ei kiirustanud loomi. Rohtu näpsides tulid lehmad sillale ja üle saades valgusid kahele poole teepeenardele, kust teemeistri lohakus neil prisket hommikuoodet lubas võtta.

Neiul olid veidi nurgelised päevitunud põlved ja üpris lühike hall seelik. Soosaar ei leidnud kuidagi ettekäänat vestluse alustamiseks.

Vaatluse katkestas tema kõrvale jõudnud konduktor.

«Põlva, palun!»
«Palju?»
«Elvast Põlva? Pole aimugi. Esimest korda sõidan.»

Konduktor mõles nelke, läks siis juhi juurde abi järele. Äsja liikuma hakanud, sõitis buss üle silla ja peatus jälle. Juht võttis mootorikattelt tabeli, siis teise.

«Ma olen sellel liinil esimest korda. Me mõlemad oleme esimest korda,» ütles konduktor reisijate poole.

«Kurat,» kostis mootorikatte kohalt. «Sellest tabelist ei loe isegi vana sarviline midagi välja. Mitu kilomeetrit on Elvast Põlva?»

Eesriide tagant ilmus nüüd ka juhi noor ümmargune nägu. Soosaar kehitas pünlikkust tundes õlgu.

(järg lk. 4.)

Villased sokid ja suitsupakk on kohvris. Aga vaata ette, et sa end tööga üle ei pinguta! Rikuva, seal kolhoosis veel lapse tervise ära...

ti kvaliteedi osas ja selles suhtes tuleb meil veel palju korda saata.

MATI KRIVEL

Mis maksab pilet Põlva?

(Algus lk. 3.)

«Kurat, ütles juht uuesti, «kas on võimalik siis midagi kokku lugeda, kui sulle antakse marsruut veel eri tabelil. Millal ministerium ükskord küll need marsruudid tabelid korda seabi! Vahepeal plaane kolm korda muudetud. Pange tähele, me veel eksime teelt ära!»

«A kas sii massin siis Joosule es lähiki?» küsis punane rätik seepeale kohtunult. «Midä mu vanamiis siis ütö!»

«No lähäb, lähäb!» kinnitas spinitüts ehmunud endekesele.

Konduktor, nähes, et ka pere-meis selles küsimuses selgusele ei jõua, pöördus reisijate poole, et kas keegi teab, mis see neetu maksab.

Ei teatud. «Olgu, võta raha Põlvas. Võtan spidomeetri järgi kauguse,» otsustas juht.

Aga veel enne, kui buss häälled sisse sai, kostis Soosaare kõrvalt pingilt:

«Kaheksakümmend!»

Koos konduktoriga pöördusid sinnapoole ka reisijate pilgud.

«Põlva kaheksakümmend?»

«Jah!»

Et see nii kindlalt tuli, siis astus konduktor pikemata Soosaare juurde. Soosaar sai pileti ja pani selle hoolikalt rahakotti komanderingu ja teiste siniste, roheliste ning hallide piletiite kõrvale.

Neiu võttis Tils. Kuuskümmend kopikat.

Soosaar nägi ta nägu — ei olnud maatudruku moodi. Puna-põskse reipa näo asemel silmitses kandekotis sorivaid sõrmi kõhõn pdevitusest hoolimata kurvatõitu nägu. Linnalaps?

Mehe imestuse kutsusid esile patsid. Maalgi leidub neid tänapäeval harva. Heledad patsid

ja pruunid silmad — siin on tegemist meekeindluse ja kange karakteriga, otsustas ta. Põlved olid peitunud kandekoti alla. Soosaar tahtis kangesti juttu alustada.

Buss vurises nobedasti metsavahet. Peatuses ei olnud kedagi ja juht laskis mööda.

Soosaar võttis julguse kokku. «Kas tihti sõidate seda marsruuti?»

Läks veidi aega mööda, enne kui neiu pöördus, vaatas vilksiti kõnetajale ja pöördus jälle aknasse vaatama.

Soosaarel oli veidi paha. Tont neid tüdrukuid teab, mõtles, arvavad, et kleebib külge. Endal pea paljaks minemas.

Paljanev pealagi oli Soosaare hinge hellaks kohaks. Muidu tundis ta end oma kolmekümne eluaastaga vahel lausa ülemeeliku noorukina. Ainult see pealagi...

«Küllap sõidan tihti,» kostis ootamatult ta kõrvalt.

«Tööd on niisugune?» haaras mees pakutud jutuotsast kinni.

«Töö ka. Aga praegu oli teisi käike.»

«Ja nimelt, kui uudishimutseda tohib?»

«Eksamitel käisin. Ja kukkusin läbi.»

«Seda juhtub,» noogutas Soosaar soliidset. Tema teab seda ju hästi. Viimaselgi eksamil kaheksateistkümnest üheksa...

«Jah, aga piimlik on siiski,» tunnistas tüdruk.

«Tägasi minna?»

«Jah.»

«Ema?»

«Ema juba teab... ja isa ka. Tööle on plass minna.»

«Töötate siinkandis?»

«Kalininis.»

«Oblastis?»

(Järgneb.)

«Miks te ülesannet ei lahenda- nud?»

«Olen unustanud raskuskeskme valemi. Kui lubaksite ainult korraks konsepti vaadata, siis lahendaksin ülesande kohe.»

«Missugust konsepti te sooviksite lehitseda?»

«Loengukonsepti. Teie loenguid tugevusõpetusest.»

«Sealt te niisugust valemit ei leiaks.»

Kuidas te siis ometi unustasite raskuskeskme määramise. Õppisite seda juba koolis, siis instituudis. Viimane kord käsitlesite raskuskeset möödunud semestril teoreetilise mehaanika kursuses.»

«Kas siis tugevuse ülesannet võib lahendada teormehi raskuskeskme?»

«Jah, võib küll.»

«Oi, kui ma seda oleksin teadnud, siis ülesanne oleks olnud juba ammu lahendatud. Teormehi raskuskeset ma vist oskan määrata.»

«Teie hinne on kahjuks «mitterahuldav».»

Kahjuks esineb meil veel noori, kes ei toetu sisseastumiseksameil mitte oma teadmistele, vaid nn. spikritele. Kuigi sel aastal oli nende «julgete» meeste arv väiksem, tuli nüüdki spikerdamist ette.

Tänavu loodi spirkreile isegi uus originaalne vorm: keskkoollü füüsikaõpikute sisu oli mahutatud neljakümnele kõige minimaalsema käekirjaga täidetud 20x30 sm suurusele leheküljele.

Sellise «meistriteose» kasutamine ei jäänud aga saladuseks ka eksamineerijale, sest mehe ümbermõõt oli kasvanud seda võrd, et kuue nõõbidki enam korralikult kinni ei ulatanud.

Energeetikateaduskonna hoones võetakse kuni 20. septembrini vastu avaldusi ettevalmistuskursuste õhtuses osakonnas õppimiseks. Kaugõppe osakonnas toimub avalduste vastuvõtt 15. oktoobrist kuni 10. novembrini. Õppetöö lõpeb kursustel 1. juulil.

* * *

Kirjastuse «Valgus» väljaandel ilmub album «Tallinna Polütehniline Instituut». Album annab huvitava ja mitmekülgse ülevaate kõrgema tehnilise hariduse arengust Eestis. Aastal 1918 organiseeris Eesti Tehnika Selts Tallinna Tehnikumi, mis kujutas endast kõrgemat eraõppeasutust. Hiljem muudeti see riiklikuks õppeasutuseks ja tegutses kuni 1935. aastani. Albumi peatükis «Tallinna Polütehniline Instituut täna ja homme» loeme, et 1936/37. õppeaastal oli Tallinna Tehnikaülikooli kirjades 377 üliõpilast. Möödunud õppeaastal oli TPI-s kokku 9536 üliõpilast.

* * *

Lõppesid vastuvõttueksamid instituudi kaugõppe ja õhtuses teaduskonnas õppida soovijale Eksamist osavõtuks pani ennast kirja 1916 isikut.

Tütarlaps ei osanud lahendada eksamil füüsika ülesannet.

«Ega poisid ka ei oska!» ütles ta veendumuses, et siis on ju kõik korras.

* * *

Papa, minu ülesandes, mille sa eile lahendasid, oli viga. Aga ära sa seda väga südamesse võta, teistel papadel põlnud see kah paremini lahendatud.

* * *

«Palun, kas ma võiksin rääkida Teie naisega?»

«Eks tehke proovi, kui arvate et ta laseb teil sõnakestki öelda.»

* * *

Hoolitsevad vanemad saatsid veeuputuse ajal poja kaugele tuttavate juurde. Varsti jõudis pois tagasi kirjakesega: «Parem saatke meile juba veeuputus.»

* * *

Nyköpingi linnas Rootsis ilmus kaebelusena kohtu ette noor daam. Tema kleit oli lühem kui teistel saalisviibijail.

Kohtunik kartis, et daam võib oma riietusega tekitada saalis rahutut meeleolu. Ta käskis kaebelusel tõmmata mantli kleidi peale. Kuid mantel oli veelgi lühem. Ei jäänud üle muud — kohtuistung algas «lühikese kleidiga».

Teatame oma liikmetele, et nüüdsest peale asub Üliõpilaste Teadusliku Ühingu nõukogu Mustamäel, ehitusteaduskonna õppekorpus, toas nr. 122.

Programmõppe ja tehniliste vahendite laboratooriumi uus aadress on: Ehitajate tee 5, II õppekorpus, tuba 410/411.

Programmõppe auditoorium asub samas õppekorpus, tuba 211.

Võite välja kutsuda võistleja

Teatavasti lõppes sulgpalli kevadhooaeg instituudis algajate turniiri finaalmängudega, mis võimaldas ka korrastada edetabeli. Kuid kas see edetabel vastab mängijate tegelikele võimetele, on raske öelda. Tabeli alguses on nn. kirklad mehed — vabariigi koondise liikmed eesotsas Eesti NSV 1967. a. üksikmängu meistri Jaak Nuuteriga. Kui edetabeli lõpumehed ei ole rahul oma asetusega, siis on seda võimalik alati korrigeerida, kutsudes välja oma ees seisva võistleja. Kes aga tabelist puudub, võid alati esitada väljakutse ükskõik millisele tabelis olevale mängijale. Võidu korral saab ka tema koha tabelis, kaotuse korral viimase koha.

EDETABEL

Me h e d

1. Nuuter, Jaak
2. Tarto, Jüri
3. Kristianson, Raivo
4. Nurges, Ülo
5. Koppel, Heino
6. Tamm, Lembit
7. Meelismaa, Hannes
8. Erm, Harri
9. Kogermann, Edgar
10. Tõniste, Eero
11. Vilks, A.
12. Elevant, P.
13. Sumre, R.
14. Vaimel, A.
15. Levett, E.
16. Randmäe, T.
17. Haljak, O.
18. Ruustal, E.
19. Koppel, M.
20. Koit, K.
21. Nurm, E.
22. Tergem, I.
23. Tümanok, A.
24. Mespak, V.
25. Teras, T.
26. Rõbakov, A.
27. Tammemägi, T.
28. Sildnik, H.
29. Vörk, J.
30. Kesküla, V.
31. Kraus, A.

32. Raidmets, Ü.
33. Kraaner, J.
34. Roopalu, K.

Naised

1. Nurges, Skaidrite
2. Sander, Krista
3. Mõistlik, Malle
4. Karolin, Ene
5. Siimer, Kadri
6. Talvik, Piia
7. Suurpere, Aime
8. Kullerkupp, Irja
9. Uibopuu, Helve
10. Tepaks, Tiju
11. Kurm, V.
12. Jürviste, H.
13. Sääsk, V.
14. Kirotar, I.
15. Paomees, M.

Instituudi jooksev edetabel asub kehalise kasvatuse kateedri ruumis nr. 326 (III korrus võimla kõrval).

Sealsamas võib tutvuda ka edetabeli mängude juhendiga. Kõik väljakutsemängud registreeritakse kehalise kasvatuse kateedris (laborant Krista Sanderi juures).

TPI Spordiklubi sulgpallisektsioon loodab kõige laiemat osavõtu edetabeli mängudest.

Jaapan — TPI sulgpallis!

See on sulatõsi, et meie üliõpilaste vastu tulid «Kalevi» Spordihalli sulgpalliväljakule Jaapani Tanasi ülikooli üliõpilased.

Teadsime vaid niipalju, et jaapanlased olid eelnevalt võitnud Kaasanis toimunud noorsoofestivalil tugevat Moskva koondist 6:3. Mäng toimus jaapani «Toyota» sulgpallidega, mille kiire lennuga ei suutnud meie mängijad kuidagi harjuda.

Algus oli siiski paljutootav — läksime juhtima 2:0. Malle Mõistlik võitis Yoko Chiba 11:2, 11:3 ja Skaidrite Nurges Hiroko Kitatima 6:11, 11:2, 11:0.

Siis toimus väljakul Jaapani «taifuun» — Eesti NSV meister Jaak Nuuter sai esimese seti kuivalt 0:15, ka teise võitis Tadashi Nishikata ülekaalukalt 15:6.

Meie parim tehnikamees Jüri Tarto sai Akira Nishiokilt mõlemis setis vaid 2 punkti. Ka kolmas ja neljas reket kaotasid — Yoko Minamibayashi võitis Raivo Kristiansoni 15:2, 15:6 ja Hiroshi Tosaka Toomas Sanderi 15:4, 15:3.

Et naispaarismängu võitsime meie ja kaks meespaarismängu jaapanlased — jäigi lõpptulemuseks 6:3 (kaotasime sama tulemusega mis moskvalased).

Kohtumine näitas, et sulgpallitehnikas on meil veel palju õppida ja et nn. «lagi» on veel kaugel.

H. ERM

TPI SPORDIKLUBIL ALGAS UUS AASTA

Seoses uute üliõpilaste vastuvõttuga ootab klubi oma ridadesse värsket verd.

Sportitöö toimub meil teaduskondade kehakultuurikollektiivides ja 23 sektsioonis. Nende algatusel viiakse läbi traditsiooniline instituudi XIX kompleks-spartakiaad.

Esimesed jõukatsumised toimuvad 9. ja 10. septembril TPI Mustamäe staadionil kergetõus-tikus.

Ootame rohkearvulist osavõttu!

TPI SPORDIKLUBI

KIRJASTUSGRUPI

VÄLJAANDEL ILMUS

Ühiskondlike Eriajade Teaduskonna teatmik. Tallinn, 1967, 28 lk., 500 eks., 5 kop.

Tootmisprotsesside automatiseerimise alused. Laboratoorsed tööd I. Tallinn, 1967, 40 lk., 308 eks., 8 kop.

A. Kruusamägi. Survega töötlemine I. Survega töötlemise teoreetilised alused ja põhimõisted. Loengukonsept. Tallinn, 1967, 108 lk., 500 eks., 21 kop.

U. Mereste. Statistika üldteooria I. Statistiline vaatlus. Vaatlusandmete kokkuvõte. Suhtarvud. Tallinn, 1967, 120 lk., 800 eks., 21 kop.

Vast. toimetaja V. KALPUS

vastab

Avame oma ajalehes taolise rubriigi.

Vastame küsimustele, mis käsitlevad üliõpilaste argielu, meie õppeasutuse elu ja tegevust, teisi Nõukogudema kõrgemaid õppeasutusi, üliõpilaskogumist kogu maailma ulatuses ja kõrge- ma hariduse probleeme.

Ootame Teie küsimusi!

Орган парткома, ректората, комитетта ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института, газета «Таллинский политехник».

Hind 2 kop. Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42. MB-07960.

Tellimise nr. 2381